NORAKSTS
Lieta Nr.42320305
AA43-0203-07/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 5.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Slica,
tiesneši S.Liniņa un V.Endzelis,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ziemeļu nafta" pārstāvim *V.C.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei D.Krūmiņai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ziemeļu nafta" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2003.gada 28.oktobra lēmuma Nr.19/27696 atcelšanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 27.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Vidzemes reģionālās iestādes Muitas pārvaldes 2003.gada 15.jūlija lēmumu Nr.146, pamatojoties uz pēcmuitošanas pārbaudes aktā Nr.2626/03-018D konstatēto, sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Ziemeļu nafta" (turpmāk arī pieteicēja) noteikts papildu iemaksāt budžetā muitas parāda rezultātā radušos muitas maksājumu Ls 169234,17 un soda naudu tādā pašā apmērā. Ar VID Vidzemes reģionālās iestādes Muitas pārvaldes 2003.gada 7.augusta lēmumu Nr.1.6.4/1705 minētajā lēmumā labota pārrakstīšanās kļūda, labojot muitas maksājuma summu uz Ls 164184,17 un soda naudu tādā pašā apmērā.

Pieteicēja šos abus lēmumus apstrīdēja.

[2] Ar VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmumu Nr.1.9.-10/7036 apstrīdētais VID Vidzemes reģionālās iestādes Muitas pārvaldes 2003.gada 15.jūlija lēmums Nr.146 ar tajā izdarītajiem labojumiem atstāts spēkā. Pieteicēja apstrīdēja minēto lēmumu VID ģenerāldirektoram.

[3] Ar VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmumu Nr.19/26975 atcelts VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmums Nr.1.9.-10/7036

[4] Pēc tam ar VID ģenerāldirektora 2003.gada 28.oktobra lēmumu Nr.19/27696 (turpmāk – Lēmums) tika atcelts VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmums Nr.19/26975 un atstāts spēkā VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmums Nr.1.9.-10/7036.

[5] Pieteicēja iesniedza Valmieras rajona tiesā pieteikumu, kurā norādīts tālāk minētais.

[5.1] Pieteicēja no VID pieprasīja dokumentus, uz kuru pamata pieņemts Lēmums. Pieteicējai izsniegta VID Muitas kriminālpārvaldes 2003.gada 28.oktobra paziņojuma Nr.20.1/481 kopija. No tās izriet, ka VID Muitas kriminālpārvalde saņēmusi pārbaudes veikšanai kaut kādu VID Vidzemes reģionālās iestādes atsūtīto materiālu par iespējamiem pieteicējas pārkāpumiem, veicot darījumus par naftas produktiem. Ne pārsūtītais materiāls, ne darījumi, ne iespējamo pārkāpumu būtība, ne periods pēc šā paziņojuma nav identificējams. Nekāds lēmums par šā materiāla pārbaudes rezultātiem līdz 2003.gada 28.oktobrim nav pieņemts.

[5.2] Pieteicēja uzskata, ka materiāla pārsūtīšana no vienas VID struktūrvienības uz otru nemaina lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

[5.3] Ministru kabineta 1995.gada 13.jūnija noteikumu Nr.154 „Administratīvo aktu procesa noteikumi" (turpmāk – AAPN) 84.3.apakšpunkts neparedz iestādes tiesības atceltā lēmuma vietā pieņemt jaunu lēmumu, par kuru šajā gadījumā atzīstams nolēmums atstāt spēkā VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmumu Nr.1.9.-10/7036. Savukārt uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.panta ceturtās daļas pamata var pieņemt jaunu nolēmumu, tikai izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu.

Pieteicēja iesnieguma izskatīšana tika pabeigta ar VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanu. Līdz Lēmuma pieņemšanai nav pieņemts lēmums, kas atjaunotu pieteicēja iesnieguma par VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmuma Nr.1.9.-10/7036 apstrīdēšanu izskatīšanu, nav saņemta finanšu ministra atļauja pagarināt pieteicēja iesnieguma izskatīšanas laiku, tāpēc VID nebija tiesīgs pieņemt Lēmumu.

[5.4] Likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 7.punkts neparedz VID ģenerāldirektora tiesības atcelt paša pieņemtu lēmumu.

[5.5] Pieteicēja norāda arī argumentus par nodokļu uzrēķina prettiesiskumu un lūdz izvērtēt arī VID Vidzemes reģionālās iestādes Muitas pārvaldes 2003.gada 15.jūlija lēmuma Nr.146 un VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmuma Nr.1.9.-10/7036 tiesiskumu.

[6] Ar Valmieras rajona tiesas 2004.gada 6.februāra lēmumu administratīvā lieta pārsūtīta izskatīšanai Administratīvajai rajona tiesai.

[7] VID rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un norāda tālāk minētos argumentus.

[7.1] Uz pārsūdzēto Lēmumu nav attiecināms neviens no Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 74.panta pirmās daļas nosacījumiem par administratīvā akta spēkā neesamību.

[7.2] 2003.gada 28.oktobrī no VID Muitas kriminālpārvaldes tika saņemta informācija, kas nebija zināma VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas laikā un liecināja par krimināli sodāmām darbībām. VID bija pienākums ievērot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmās daļas nosacījumu un pārskatīt VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmumu Nr.19/26975. Saņemtās informācijas izvērtēšanas rezultātā tika noskaidroti fakti, kas liecināja, ka, ievedot naftas produktus un piemērojot akcīzes nodokļa atvieglojumus, valsts budžetā netika nomaksātas nodokļu summas lielos apmēros, būtiski aizskarot valsts un sabiedrības intereses.

[7.3] Iepriekš norādītie apstākļi liecina, ka ir iestājušies AAPN 84.3.apakšpunktā iekļautie nosacījumi.

[7.4] Lēmumā norādītie fakti guva apstiprinājumu, jo VID Muitas kriminālpārvalde 2003.gada 11.novembrī pieteicējas darbībās konstatēja noziedzīga nodarījuma pazīmes un ierosināja krimināllietu pēc Krimināllikuma 190.panta pirmās daļas.

[7.5] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka pieteicēja netika informēta par pārbaudes veikšanu, jo VID Vidzemes reģionālās iestādes Muitas pārvalde 2003.gada 17.jūnijā nosūtīja pieteicējai lēmumu Nr.119, paziņojot, ka tiks veikta pārbaude.

[8] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 27.jūnija spriedumu pieteicējas pieteikums apmierināts un Lēmums atcelts ar tā pieņemšanas dienu. Tiesas spriedums pamatots ar turpmāk norādīto.

[8.1] Tiesa konstatē, ka visi četri pārsūdzētie lēmumi, kas uzskaitīti no šā sprieduma aprakstošās daļas [1] līdz [4] punktam, pieņemti viena administratīvā procesa ietvaros.

Saskaņā ar APL 76.panta trešo daļu administratīvā akta apstrīdēšana ir sākotnējās administratīvās lietas turpinājums. Savukārt šā likuma 81.panta piektā daļa noteic, ka administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Tātad no šīm normām izriet visu piecu šā administratīvā procesa ietvaros pieņemto lēmumu vienotība vienā administratīvā aktā un tiesai, izskatot šo lietu, ir jāvērtē Lēmuma kā administratīvā akta galīgā noformējuma tiesiskums.

[8.2] Lēmums pamatots ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.panta ceturto daļu, likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 7.punktu un AAPN 84.3.apakšpunktu un 85.punktu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.pants noteic VID amatpersonu nodokļu jautājumos pieņemto lēmumu apstrīdēšanas un

pārsūdzēšanas kārtību. Šā panta ceturtā daļa noteic, ka, izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, šā panta otrajā daļā minētās amatpersonas var pieņemt šādu lēmumu:

1) atstāt apstrīdēto lēmumu negrozītu;
2) atcelt apstrīdēto lēmumu;
3) pieņemt jaunu lēmumu nodokļu maksātāja lietā.

Savukārt likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 7.punkts citastarp noteic, ka VID ģenerāldirektors izskata sūdzības par pakļauto struktūrvienību un iestāžu amatpersonu pieņemtajiem lēmumiem un atceļ minēto amatpersonu nepamatoti pieņemtos lēmumus.

Tātad VID ģenerāldirektors, pieņemot 2003.gada 21.oktobra lēmumu Nr.19/26975, ar kuru tika atcelts apstrīdētais VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmums Nr.1.9.-10/7036, iepriekš citētajā likumā noteiktajā kārtībā izskatīja pieteicēja iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu.

[8.3] AAPN 84.punkts noteic gadījumus, kuros iestāde var atcelt adresāta interesēm labvēlīgu tiesisku administratīvu aktu. AAPN 84.3.apakšpunkts noteic, ka to var darīt gadījumā, ja ir mainījušies lietas faktiskie vai tiesiskie apstākļi, saskaņā ar kuriem iestāde ir tiesīga neizdot šādu administratīvo aktu, un administratīvā akta palikšana spēkā būtiski skar valsts vai sabiedrības intereses.

AAPN 85.punkts noteic, ka 84.3.apakšpunktā paredzētajos gadījumos administratīvo aktu var atcelt trīs mēnešu laikā kopš brīža, kad iestāde ir uzzinājusi par tā atcelšanas iespēju, bet ne vēlāk kā vienu gadu pēc tā stāšanās spēkā.

Tā kā Lēmums pieņemts nedēļu pēc VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas, secināms, ka AAPN 85.punktā noteiktais termiņš ir ievērots. Tiesai ir jāvērtē, vai laika periodā kopš VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas, proti, pēc 2003.gada 21.oktobra bija mainījušies lietas faktiskie vai tiesiskie apstākļi, saskaņā ar kuriem VID būtu tiesīgs neizdot VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmumu Nr.19/26975.

[8.4] Tiesa secina, ka no VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 satura izriet, ka uz tā pieņemšanas brīdī VID bija konstatējis, ka izziņās, kuras pieteicēja izmantoja degvielas ievešanai, norādītais atļautais ievedamās degvielas daudzums neatbilst VID faktiski izsniegtajās izziņās norādītajam daudzumam (*lietas 1.sējuma 33.-34.lapa*).

Lietas 2.sējumā atrodas *A.B.* 2003.gada 12.septembra paskaidrojums (*19.lapa*), kurā viņš paskaidro, ka dīzeļdegvielu nav iegādājies. VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmumā Nr.19/26975, ar kuru pieteicējam veiktais nodokļa un soda naudas uzrēķins atcelts, ietverta atsauce uz šo paskaidrojumu (*lietas 1.sējuma 35.lapa*).

Kā izriet no VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes 2003.gada 15.septembra vēstules Nr.9.4/9052 (*lietas 2.sējuma 20.lapa*), tematiskā pārbaude akciju sabiedrībā (turpmāk – AS) „Rīgas dzirnavnieks" veikta 2003.gada 10.septembrī un tajā konstatēts, ka AS „Rīgas dzirnavnieks" no

pieteicējas dīzeļdegvielu nav saņēmusi. VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmumā Nr.19/26975 ietverta atsauce arī uz šo vēstuli (*lietas 1.sējuma 35.lapa*).

VID, pieņemot 2003.gada 21.oktobra lēmumu Nr.19/26975, ir izvērtējis šos pierādījumus un secinājis, ka tā rīcībā nav pierādījumu par pieteicējas amatpersonu prettiesiskām darbībām degvielas realizēšanā, tāpēc pieteicējai veikto uzrēķinu atcēlis.

[8.5] Lēmumā norādīts, ka tas pieņemts ņemot vērā no VID Muitas kriminālpārvaldes saņemto papildus informāciju, bet konkrēta saņemtā informācija Lēmumā nav norādīta.

No lietas materiāliem redzams, ka 2003.gada 16.oktobrī ar vēstuli Nr.1.6.4.-6/2263 (*lietas 2.sējuma 16.lapa*) VID Vidzemes reģionālās iestādes Muitas pārvalde VID Muitas kriminālpārvaldes direktoram nosūtījusi pieteicējas pārbaudes materiālus jautājuma izlemšanai par krimināllietas ierosināšanu. Šajā vēstulē norādīts, ka abās izziņās, kuras pieteicēja pievienojusi kā pamatojumu akcīzes nodokļa atvieglojumu izmantošanai, norādīts lielāks degvielas daudzums, nekā VID Akcīzes preču pārvaldes izsniegtajās izziņās. Madonas MKP iesniegtas izziņas, kuras nav izsniegusi VID Akcīzes preču pārvalde. Vēstulē arī norādīts, ka saskaņā ar VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes sniegto informāciju AS „Rīgas dzirnavnieks" no pieteicējas nav saņēmusi dīzeļdegvielu. Vēstulē norādīts arī uz *A.B.* VID Finanšu policijai sniegtajiem paskaidrojumiem, ka viņš no pieteicējas dīzeļdegvielu nav iegādājies.

Tātad secināms, ka jautājums par krimināllietas ierosināšanu tika lemts, pamatojoties uz tiem pašiem pierādījumiem, kuri bija VID rīcībā jau VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas laikā. Ne no Lēmuma, ne citiem lietas materiāliem neizriet, ka VID pēc 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas būtu kļuvis zināms par lietas faktisko apstākļu maiņu.

[8.6] Pieteicēja tiesai iesniegusi VID Muitas kriminālpārvaldes 2003.gada 28.oktobra vēstuli Nr.20.1/481, kas adresēta VID ģenerāldirektoram (*lietas 1.sējuma 48.lapa*). Tajā norādīts, ka VID Muitas kriminālpārvaldē Latvijas Kriminālprocesa kodeksa 109.panta kārtībā tiek izskatīts materiāls par iespējamiem pieteicējas pārkāpumiem, veicot darījumus ar naftas produktiem.

Lietas materiālos atrodas lēmums Nr.15890002703 par krimināllietas ierosināšanu pēc Krimināllikuma 190.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmēm saistībā ar pieteicējas veikto dīzeļdegvielas pārvietošanu pāri Latvijas muitas robežai, izmantojot viltotas izziņas (*lietas 3.sējuma 22.lapa*). Tiesa noraida kā nepamatotu VID argumentu, ka iepriekš minētais lēmums apstiprina to, ka VID bija pamats pieņemt Lēmumu. Tā kā šis lēmums pieņemts 2003.gada 11.novembrī, t.i. pēc pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas, tas nav vērtējams kā pierādījums šajā lietā, jo saskaņā ar APL 150.panta otro daļu iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā. Arī APL 250.panta otrā daļa noteic, ka tiesa,

vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde ir atsaukusies administratīvā akta pamatojumā.

[8.7] Tiesa secina, ka VID Muitas kriminālpārvaldes rīcība – materiālu izskatīšana par iespējamiem pieteicējas pārkāpumiem – nav uzskatāma par lietas faktisko vai tiesisko apstākļu maiņu. Turklāt pat gadījumā, ja līdz Lēmuma pieņemšanai šāda krimināllieta jau būtu ierosināta, tiesas ieskatā par lietas apstākļu maiņu to varētu uzskatīt tikai tādā gadījumā, ja vienlaikus ar lietas ierosināšanu vai pēc tās būtu atklājušies kādi papildus apstākļi, kas VID līdz tam nebūtu bijuši zināmi. Pats par sevi krimināllietas ierosināšanas fakts nav atzīstams par lietas apstākļu maiņu, jo VID konkrētās lietas ietvaros bija jāvērtē tas, vai pieteicēja saskaņā ar normatīvo aktu prasībām ir nomaksājusi visus nodokļus, nevis, vai pieteicēja ir izdarījusi krimināli sodāmas darbības.

[8.8] Tiesa secina, ka laika periodā no VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas līdz Lēmuma pieņemšanai šajā administratīvajā procesā lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi nebija mainījušies. Līdz ar to nav nepieciešams vērtēt otru AAPN 84.3.apakšpunktā ietverto nosacījumu, t.i., vai VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 palikšana spēkā būtiski skar valsts vai sabiedrības intereses.

Ņemot vērā iepriekš secināto, pieteikums atzīstams par pamatotu un Lēmums kā prettiesisks ir atceļams.

[9] Administratīvajā rajona tiesā 2005.gada 28.jūlijā saņemta VID apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 27.jūnija spriedumu. Spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā. Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētais.

[9.1] Tiesa nav pilnīgi izvērtējusi lietas faktiskos un sākotnēji konstatētos faktus.

Atbilstoši likuma „Par akcīzes nodokli naftas produktiem" 6.panta otrās daļas 2.punkta un Ministru kabineta 1998.gada 8.decembra noteikumu Nr.446 „Naftas produktu iezīmēšanas (marķēšanas) un piegādes kārtība" 24.punkta noteikumiem pieteicēja ieveda Latvijas Republikā marķētu dīzeļdegvielu, kas paredzēta izmantošanai par kurināmo. Noformējot muitas deklarācijas, pieteicēja muitas iestādēm uzrādīja izziņas, kuras VID izsniedzis AS „Rīgas dzirnavnieks" un *A.B.*. Pārbaudes laikā konstatēts, ka pieteicējas uzrādītajās izziņās marķētās dīzeļdegvielas piegādes maksimālais daudzums atšķiras, proti, ir ievērojami lielāks. Bez tam pārbaudē noskaidrots, ka ne *A.B.*, ne AS „Rīgas dzirnavnieks" no pieteicējas neiegādājās marķēto dīzeļdegvielu. Ņemot vērā norādītos apstākļus, VID Vidzemes reģionālā iestāde uzskatīja, ka pieteicēja nebija tiesīga piemērot likuma „Par akcīzes nodokli naftas produktiem" 6.panta otrās daļas 2.punktā noteikties nodokļa atvieglojumus.

Tiesa nav ņēmusi vērā šos konstatētos pieteicējas pārkāpumus.

[9.2] Tiesa pareizi spriedumā norāda, ka VID ģenerāldirektors 2003.gada 21.oktobra lēmumā Nr.19/26975 atzinis, ka VID Vidzemes reģionālā iestāde nav nodrošinājusi pietiekamus pierādījumus par pieteicējas amatpersonu prettiesiskajām darbībām kurināmās degvielas realizēšanā, tāpēc

pieteicējai veikto uzrēķinu atcēlis. Spriedumā pareizi norādīts, ka ar Lēmumu tika atcelts VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmums Nr.19/26975, pamatojoties uz AAPN 84.3.apakšpunktu.

VID uzskata, ka tiesa nepamatoti ir izdarījusi secinājumus, ka laikā no VID ģenerāldirektors 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas līdz Lēmuma pieņemšanai lietā faktiskie un tiesiskie apstākļi nebija mainījušies.

[9.3] Lēmums pamatots ar VID Muitas kriminālpārvaldes 2003.gada 28.oktobra vēstuli Nr.20.1/481, kurā norādīts, ka VID Muitas kriminālpārvaldē Latvijas Kriminālprocesa kodeksa 109.panta kārtībā tiek izskatīts VID Vidzemes reģionālās iestādes Muitas pārvaldes nosūtītais materiāls par iespējamiem SIA „Ziemeļu nafta" pārkāpumiem, veicot darījumus ar naftas produktiem. Tieši šo apstākli, ka VID Muitas kriminālpārvaldē notiek VID iegūtās informācijas pārbaude, tiesa nav ņēmusi vērā.

VID nav saprotams tiesas izdarītais secinājums, ka materiālu izskatīšana par iespējamajiem pieteicējas pārkāpumiem nav uzskatāma par lietas faktisko vai tiesisko apstākļu maiņu.

[9.4] Turklāt lietas izskatīšanas laikā tika noskaidrots fakts, ka lietas materiālos atrodas lēmums par krimināllietas ierosināšanu pēc veiktās pārbaudes par pieteicējas veikto dīzeļdegvielas pārvietošanu pāri Latvijas Republikas muitas robežai, izmantojot viltotas izziņas.

VID uzskata, ka minētais apstiprina VID rīcības pamatotību. Līdz ar to VID Muitas kriminālpārvaldes 2003.gada 28.oktobra vēstule Nr.20.1/481 ir uzskatāma par dokumentu, kā rezultātā ir mainījušies lietas faktiskie vai tiesiskie apstākļi un atzīstams, ka Lēmuma pieņemšanas laikā bija mainījušies gan lietas faktiskie, gan tiesiskie apstākļi.

[10] SIA „Ziemeļu nafta" paskaidrojumos par VID apelācijas sūdzību norāda turpmāk minēto.

[10.1] Ņemot vērā, ka VID apelācijas sūdzība tiesā iesniegta tikai 2005.gada 27.jūlijā, bet 2005.gada 28.jūlijā tiesā saņemta 2006.gada 26.jūlijā pa pastu nosūtīta neparakstīta un VID lietvedībā nereģistrēta apelācijas sūdzība, pieteicēja uzskata, ka VID ir nokavējis termiņu apelācijas sūdzības iesniegšanai.

[10.2] VID ģenerāldirektors ir divas reizes vērtējis lietā esošos dokumentus un pierādījumus, proti, gan VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmumā Nr.19/26975, gan Lēmumā. Abas reizes administratīvā procesa laikā iegūtās ziņas un pierādījumi faktiski novērtēti vienveidīgi – VID Vidzemes reģionālās iestādes rīcībā nebija pietiekamu pierādījumu un tai nebija jebkāda pamata papildu nodokļu maksājumu un soda naudas aprēķināšanai. Vienīgā atšķirība lēmumos, kas kardināli maina nolemto, ir Lēmumā minētā atsauce uz no VID Muitas kriminālpārvaldes saņemto informāciju.

[10.3] Pieteicēja uzskata, ka pieņemot Lēmumu nav tikuši konstatēti AAPN 84.3.apakšpunktā norādītie apstākļi un administratīvā akta palikšana

nekādi būtiski neskar valsts vai sabiedrības intereses. Materiālu saņemšana izskatīšanai Latvijas Kriminālprocesa kodeksa noteiktajā kārtībā nevar uzskatīt par administratīvās lietas faktisko vai tiesisko apstākļu maiņu. No lietas materiāliem izriet, ka VID Vidzemes reģionālās iestādes muita nosūtījusi materiālus VID Muitas kriminālpārvaldei jau 2003.gada 16.oktobrī, tātad VID ģenerāldirektoram informācija par materiālu iesniegšanu VID Muitas kriminālpārvaldei bija jau zināma 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas brīdī.

[10.4] Kriminālprocesa uzdevums ir noskaidrot noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas un saukt tās pie kriminālatbildības. Kriminālprocesa ietvaros var tikt arī piedzīts no noziedzīga nodarījuma izdarītājiem valstij nodarītais kaitējums, tādēļ VID nebija pamata pieteicējai aprēķināt nodokļu maksājumus un piemērot soda naudu administratīvā procesa ietvaros.

[11] Tiesas sēdē VID pārstāve uzturēja apelācijas sūdzību, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Pieteicējas pārstāvis VID apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja pieteikumu.

Motīvu daļa

[12] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet pieteikums ir apmierināms.

[13] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 27.jūnija spriedumā ietvertais pamatojums (sk. sprieduma [8] punktu) ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas minētā sprieduma motivācijai.

[14] Attiecībā uz VID apelācijas sūdzībā norādīto, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi pēc būtības lietā pēcmuitošanas pārbaudē sākotnēji konstatētos faktiskos apstākļus, Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka izskatāmajā gadījumā administratīvā procesa iestādē ietvaros kā pēdējais administratīvais akts ir pieņemts Lēmums, ar kuru, pamatojoties uz AAPN 84.3.apakšpunktu tika atcelts pieteicējas interesēm labvēlīgais VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmums Nr.19/26975. Līdz ar to vispirms tiesai ir jāpārbauda minētais Lēmuma pamatojums, proti, vai pastāvēja AAPN 84.3.apakšpunktā paredzētie apstākļi, kas dod tiesības iestādei atcelt iepriekš pieņemtu administratīvo aktu.

Izvērtējot lietas apstākļus un pierādījumus, Administratīvā rajona tiesa secināja, ka laikā periodā no VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmuma Nr.19/26975 pieņemšanas līdz Lēmumā pieņemšanai lietā nebija mainījušies faktiskie vai tiesiskie apstākļi, un atzina Lēmumu par prettiesisku. Administratīvā apgabaltiesa pilnībā pievienojas šim secinājumam un pierādījumu izvērtējumam [13]. Ņemot vērā minēto, Administratīvās apgabaltiesas ieskatā lietā nav pamata vērtēt pēc būtības, vai ar VID Vidzemes reģionālās iestādes 2003.gada 25.augusta lēmumu Nr.1.9.-10/7036 pieteicējai pamatoti noteikts muitas parāds, jo šis lēmums ir atcelts ar VID ģenerāldirektora 2003.gada 21.oktobra lēmumu Nr.19/26975.

Arī attiecībā uz apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem par VID Muitas kriminālpārvaldes 2003.gada 28.oktobra vēstulē Nr.20.1/481 sniegto informāciju kā jaunu lietas faktisko vai tiesisko apstākli Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā izteiktajam vērtējumam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ziemeļu nafta" pieteikumu apmierināt.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2003.gada 28.oktobra lēmumu Nr.19/27696.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(paraksts)	L.Slica
Tiesneši	(paraksts)	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Endzelis

NORAKSTS PAREIZS
Rīgā, 05.07.2007.
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese L.Slica